

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim GRAMATYKA OPISOWA JĘZYKA WŁOSKIEGO – MORFOLOGIA
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim DESCRIPTIVE GRAMMAR OF ITALIAN – MORPHOLOGY
3.	Jednostka prowadząca przedmiot INSTYTUT FILOLOGII ROMAŃSKIEJ INSTYTUT STUDIÓW KLASYCZNYCH, ŚRÓDZIEMNOMORSKICH I ORIENTALNYCH
4.	Kod przedmiotu/modułu
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) Obowiązkowy
6.	Kierunek studiów: Filologia, Specjalność: Italianistyka
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>): I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>): letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin Konwersatorium: 30 godzin
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Daniel Słapek dr lub Davide Artico dr lub inny italianista językoznawca
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów - adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie języka włoskiego - ukończony kurs gramatyki opisowej języka włoskiego – fonetyka
13.	Cele przedmiotu - zapoznanie studentów z terminologią, głównymi zagadnieniami i

	<p>pojęciami z zakresu morfologii, z podstawowymi procesami słowotwórczymi oraz częściami mowy w języku włoskim.</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotowanie studentów do samodzielnej analizy i interpretacji zjawisk morfologicznych, rozpoznawania części mowy, a w przyszłości również do nauki o zdaniu; - rozwój umiejętności językowych studentów i eliminowanie błędów w użyciu języka obcego poprzez objaśnianie norm i reguł rządzących budową i łączliwością poszczególnych części mowy; - zachęcenie studentów do poszerzania wiedzy językowej poprzez wskazanie im przydatności rozwijanych na zajęciach umiejętności w posługiwaniu się językiem obcym a także w późniejszej pracy w zawodzie 	
14.	<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>Student zna podstawową terminologię z zakresu morfologii języka włoskiego</p> <p>Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu morfologii włoskiej</p> <p>Student ma uporządkowaną wiedzę o włoskim systemie morfologicznym; potrafi dokonać zestawienia zjawisk z zakresu morfologii języka polskiego i włoskiego</p> <p>Student potrafi samodzielnie zdobywać i pogłębiać wiedzę na tematy poruszane w toku zajęć wykorzystując wskazówki opiekuna naukowego i literaturę przedmiotu</p> <p>Student umie odpowiednio określić priorytety służące realizacji zadań; potrafi gospodarować czasem i realizować określone zadania w wyznaczonych terminach</p>	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia, np.: K_W01*, K_U05, K_K03</p> <p>K_W02</p> <p>K_W04</p> <p>K_W08</p> <p>K_U03</p> <p>K_K03</p>
15.	<p>Treści programowe</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wstęp do morfologii: podstawowe pojęcia: morfem, allomorf, wyraz - Analiza słowotwórcza wyrazu: podstawa słowotwórcza, formant słowotwórczy. - Analiza morfologiczna wyrazu: morfemy leksykalne i morfemy gramatyczne - Klasyfikacja języków naturalnych według kryterium morfologicznego - Fleksja a słowotwórstwo - Kategorie morfologiczne w języku włoskim - Kategorie morfologiczne w języku włoskim Odmienne części mowy: <ul style="list-style-type: none"> - Rodzajnik: formy i funkcje; użycie rodzajnika - Rzeczownik w języku włoskim: rodzaj i liczba, formy nieregularne, nomi sovrabbondanti, difettivi, promiscui - Typologia przymiotników; zasady stopniowania przymiotników - Zaimki wskazujące, dzierżawcze, nieokreślone, pytajne, wykrzyknikowe - Zaimek osobowy: formy i funkcje. Nieodmienne części mowy języka włoskiego: przysłówki, przyimek, spójnik, wyrażenia wykrzyknikowe 	

16.	Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>) D’Achille P., 2003: L’italiano contemporaneo. Bologna: il Mulino. Dardano M., Trifone P., 1995: Grammatica italiana con nozioni di linguistica. Bologna: Zanichelli. Degani A., Mandelli A.M., Viberti P.G., 2012: Si fa per dire. Fonologia e morfologia. Torino: Sei. Renzi L. (red.), Grande grammatica di consultazione, tomy I, II, III. Bologna 1988. Serianni L., 1991, Grammatica italiana. Torino: UTET. Widłak St., Gramatyka języka włoskiego, Warszawa 2002 i inne pozycje wybrane przez wykładowcę.	
17.	Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: Zaliczenie na ocenę na podstawie obecności, aktywności na zajęciach i sprawdzianów.	
18.	Język wykładowy Polski	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem:	30
	Praca własna studenta: - lektura zalecanych tekstów - przygotowanie do zajęć, w tym wykonanie zleconych zadań - przygotowanie do sprawdzianu	30
	Suma godzin	60
	Liczba punktów ECTS	2

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia